

nájemní podle toho, zdali užití věci bylo povoleno schovatelí bezplatně či za určitou náhradu (§ 959 o. o. z.).

3. Jestliže schovatel kromě převzetí věci sobě svěřené zaváže se obstarati též jiné záležitosti na účet ukladatelův, jeví se pak jako zmocněnec a dotyčná smlouva jako smlouva zmocňovací, ačkoli ostatně ustanovení smlouvy schovací i na tuto smlouvu se pak vztahují.

4. T. zv. *dépôt nécessaire* (jak je označuje Code Napoleon) jest uložení věci pocestným náležejících u hospodských, plavců nebo povozníků (§ 970 o. o. z.). Římské právo nepokládalo tento případ za schování (*depositum*), nýbrž poskytovalo v tomto případě dvě zvláštní žaloby: jedna, *actio de recepto*, směřovala k navrácení věci resp. k zaplacení její ceny bez ohledu na zavinění hospodského (plavce atd.) nebo jeho lidí, druhá směřovala k náhradě dvojnásobné, byla-li totiž věc odcizena, poškozena nebo zničena od hospodského nebo od jeho lidí nebo konečně i od osob, jež u něho trvale bydlí. Rakouské právo odchylkou od římského práva však ustanovuje, že hospodští, plavci nebo povozníci ručí za věci, jež jim od pocestných ve schování nebo k dopravě byly odevzdány, stejně jako schovatel. Není také nikterak potřebí, aby cestující byl vlastníkem věci, stačí, že věc zmíněným osobám odevzdá, resp. že tyto věc převezmou. Ostatně není pochybností, že toto ručení hospodských, plavců nebo povozníků může býti zvláštní úmluvou obmezeno nebo naprosto vyloučeno. Takováto schovací smlouva vzniká již přijetím pocestného, aniž by bylo třeba zvláštního odevzdání věcí (rozh. ze dne 23. května 1854 č. 5329). Hospodští ručí též za věci, které převzali před příchodem pocestného (rozh. ze dne 9. prosince 1875 č. 7626, sb. 5931).

X. Ob. obč. zák. uděluje schovací smlouvě některé zvláštní výhody, tak na př. ohledně věcí ve schování daných se nepřipouští kompenzace (§ 1440 o. o. z.); věci ty nemohou býti od věřitelů, vypůjčitelů, schovatelů nebo poživatelů vydrženy (§ 1462 o. o. z.); ukladatel má právo v konkursu věc nazpět požadovati; kupecké právo retenční k věcem ve schování daným schovatel vykonati nemůže a pod.

XI. Právo poplatkové.

Schovací smlouvy, byla-li vymíněna odměna, se v příčině poplatků pokládají za smlouvu o práci, jinak podléhají kolkovému poplatku 50 kr. z každého archu.

XII. Právo trestní. Viz čl. Zpronevěření.

Smlouva směnná viz Směna.

Smlouva společenská.

I. Pojem.

Společenská smlouva v nejširším slova smyslu jest spojení dvou nebo několika osob k dosažení společného účelu. Předmětem tohoto účelu mohou býti duševní, vědecké, humanitní nebo majetkoprávní zájmy. Ve smyslu soukromoprávním jsou společenské smlouvy takové smlouvy, které výlučně směřují ku společným, majetkovým účelům; tyto pak dělí se zase ve dvě skupiny: v takové, které mají za účel společné držení a společné vlastnictví k věcem resp. věcná práva (*societas rerum*, *společenství vlastnictví*) [viz čl. Spoluvlastnictví], a v takové, které směřují k nabytí statků a k vytěžení zisku z nich. Poslední druh může míti opět za předmět *společenství jmění* mezi manžely nebo *společenství třetích osob*; o prvním viz čl. »*Společenství statků mezi manžely*«. Úkolem tohoto článku jest po-